

Václav Bumbička Již dvacet let působí jako ředitel Střední a Základní školy v Oselcích. Včera jej u příležitosti Dne učitelů společně s dalšími vybranými kantory ocenil hejtmán Plzeňského kraje Josef Bernard. Foto: Martin polívka, MAFRA

Jaroslav Nedvěď
redaktor MF DNES

Když kantor plánuje dlouhé prázdniny

Velkou část života věnoval škole a letos se z ní chystá odejít a udělat si dlouhé prázdniny. Oblíbený kantor – ředitel Václav Bumbička,

kteří dlouho vede Střední a Základní školu v Oselcích, se včera u příležitosti Dne učitelů dostal do skupiny pedagogů oceněných hejtmánem Plzeňského kraje Josefem Bernardem.

Václav Bumbička tvrdí, že zažil v souvislosti se svou profesí mnohokrát velikou radost. „Asi největší, když se vraceli bývalí žáci a přiváděli do naší školy své děti. Takových případů nebylo málo. A někdy se ukázalo, že k nám chodili nejen otcové, ale už dědové těch mladých, kteří nastupovali,“ usmíval se Václav Bumbička.

Ředitel tvrdí, že se k učitelství povolání dostal v podstatě náhodou v osmdesátých letech. „Začínal jsem v zemědělském družstvu a nikdy mě nenapadlo, že bych učil. Ale shodou okolností se ve škole uvolnilo pracovní místo, já se o ně začal zajímat a už ho nepustil,“ vzpomíná na rok 1982, kdy měl pár let po vojenské službě.

Po Novém roce 1983 nastoupil na pozici učitele odborných předmětů. Jako inženýr ekonomie se věnoval předmětům souvisejícím s ekonomikou, ale také s ekologií nebo výtvarnou kulturou.

Ačkoli je kantorské povolání náročné, Václav Bumbička prý nikdy nelitoval a nechtěl přejít ke klidnější profesi. „Když se tak ohlédnu, myslím, že jsem tehdy zvolil dobře,“ uzavře. Postupem času se dostal ve škole do vedoucích funkcí. A na podzim to bude dvacet let od doby, kdy byl jmenován ředitelem. Jeho škola je známá mimo jiné uměleckořemeslnými obory na zpracování dřeva a kovu. „Jsou to obory maturitní a jedinečné. V širším regionu nejsou školy, které by je vyučovaly,“ upozorňuje.

Ředitel nicméně připouští, že kvůli menšímu zájmu o odborné školství není jednoduché takové obory udržet. „Ale řekl bych, že se pořád ještě

najdou mladí zapálení lidé, kteří chtějí umět tvořit rukama individuální uměleckořemeslné výrobky,“ říká Bumbička. Má přitom pocit, že se objevují náznaky změny společenského trendu a zájem o odborné školy se pomalu zvedá.

Vzhledem k dlouhé praxi může ředitel školy v Oselcích posoudit, jak se školství v Česku v posledních letech změnilo. „Rodiče a žáci mají veliký výběr. Střední školy zápasí s nedostatkem žáků a leckdy si proto příliš nevybírají své studenty. Mladí lidé jsou jiní než jsme byli v jejich letech my, ale neznamená to, že jsou horší. Mají možnost nebývalého přístupu k informacím ve světě digitálních technologií. Ale je otázka, zda je to vždy výhodou. Zaujatost mladých virtuálním světem je obrovská a myslím, že někdy až škodlivá,“ uzavře.

Václav Bumbička vnímá, že v posledních desetiletích kantorská pro-

fese není ve společnosti příliš respektovaná. „Učitel není takovou autoritou, jako býval v minulosti. Autoritu si samozřejmě každý buduje sám. Ale vnímání učitele ze strany žáků i jejich rodičů tomu příliš nepomáhá,“ konstatoval.

Ředitel se chystá na konci školního roku školu opustit. Tvrdí, že by nebylo v pořádku, aby pokračoval, když se dostal do důchodového věku. O tom, že by se po čase vrátil, nyní neuvažuje. „Chci si udělat přestávku, zorganizovat si trochu jinak život. Docela se na to těším, protože mám dost zálib a koníčků,“ plánuje.

Na tvrzení lidí, kteří jej znají, že má velkou zásluhu na tom, že škola v Oselcích přežila, reaguje zdrženlivě. „Nevím, jestli to tak lze hodnotit. Ale je pravda, že je třeba bojovat o udržení středních odborných škol a zejména těch venkovských mimo větší města.“